

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

Sanctissimo Ac Beatissimo In Christo Patri, Romanæ & Cahtolicæ Ecclesiæ
Pontifici Optimo Maximo, Clementi VIII. ad humilima pedum oscula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

SANCTISSIMO

AC BEATISSIMO IN

CHRISTO PATRI, ROMA-

na & Catholica Ecclesia Pontifici Opti-

mo Maximo, Clementi VII. ad humil-

lima pedum oscula.

ISI ea esset diui-

næ sapientiæ alti-

tudo (Beatissime

Pater) vt ex ipsis

malis bona facere,

& impiorum consilia in suam

gloriam suorumque salutem

conuertere sciret; humano ge-

nerē, in tanta iniquitatis abū-

dantia, nihil infelicius, nihil

* 3   cala-

EPISTOLA DEDICATORIA

calamitosius foret. Illa enim
iusta & perpetua piorum que-
rela esse posse videretur, *Ergo*
Pfal. 72. sine causa iustificavi cor meum, & la-
ui inter innocentes manus meas, &
quæ in Propheta sequuntur.
Sed quum in hoc sapientiam
suam Deus maximè illustret,
non quòd nulla mala permit-
tat, sed quòd ex ipsis malis
plurima & maxima bona fa-
ciat; nec quòd impiorum co-
natus impediatur, sed quòd ad
sua altissima exequenda con-
silia illos conuertat; suauissi-
ma hac dispositione factum est,
vt in medijs quasi malorum flu-
ctibus perpetuò agitati electi,
perpetua quadam tamen fere-
nitate,

nitate, pace, ac consolatione
 perfruantur; atque ex horridis
 istis alienæ improbitatis spinis
 ac labruscis suaues atque vber-
 res fructus percipiant. Quum
 enim Deum suam in illis glo-
 riosam iustitiam exercere ad-
 uertūt, *vt in operibus manuum sua-^{Psal. 9. &c}*
rum comprehendatur peccator, & in^{7.}
verticem ipsius iniquitas eius descen-
dat; Dei sapientiam laudant,
qui perdit sapientiam sapientum, & ^{1. Cor. 1.}
prudentiam prudentum reprobat.

Quum autem in illa maxima
 impiorum frequentia cautiùs
 ac vigilantiùs pij ambulant, sic-
 uti acerba grassante peste va-
 letudinem diligentius curant
 qui vitæ consulum cupiunt;

* 4 ex alio-

EPISTOLA DEDICATORIA

Rom. 8. ex aliorū vulneribus sibi me-
 delam adferunt, fitque vt dili-
 gentibus Deum omnia cooperentur in
 bonum. Istud porrò quū in omni
 malorū genere locum habeat,
 tū verò vt in hæresi, malorum
 pænè maximo, præcipuè obti-
 neret, diuina sapientia effecit.
 Magnas sanè strages & clades
 Ecclesiæ Dei hæreses adferre
 videtur; & quæ hodie latissimè
 grassantur, maximas attulisse
 videri possunt. Sed si rectè ad-
 uertimus, vix ab aliquot secu-
 lis maior Dei gloria, aut ipsius
 Ecclesiæ utilitas, quā nostris tē-
 poribus eluxit. Dei sanè gloriā
 magis hodie elucescentē, mul-
 tarū Gentiū post exortas here-
 ses ad

ses ad Christi fidem cōuersio,
 multorū martyrorū pro Christi
 fide (vbi eam persecuūtur he-
 retici) effusus sanguis, ipsa in-
 ter medios dominātes hæreti-
 cos Catholicorū Christianorū
 constantia, aliorū quoque, qui
 hereticorū voces nō audierūt,
 aucta plurimū in Deū pietas,
 cultusque feruētior, manifestè
 loquuntur. Oportebat quippe
hæreses esse, vt qui probati in Ec- 1. Cor. 11
 clesia Dei erant (*δοκιμοι*) verè
 probi & sinceri cultores Dei,
manifesti omnibus essent: vtique ad
 Dei gloriam, & vt Deus in illis
 glorificaretur. Oportebat *re-* Aa. 13.
pellentibus Euangelium tot vete-
 rum Christianorum populis,

* s ad alias

EPISTOLA DEDICATORIA

Ioan. 10. *ad alias conuerti gentes, alias oues adduci, quæ nondum fuerat de ouili Christi, & fractis atque excisis aliquot ramis (propter incredulitatem) qui in oliuam inserti fuerant, alios de nouo inseri, donec plenitudo Gentium intraret. Oportebat denique, vt multis abeuntibus retrò, nec cū Christo ampliùs ambulanti- bus, quia durus illis sermo Christi videbatur, non in vno illo tantùm verbo de manducanda carne & bibèdo sanguine eius, sed & in alijs multis sanæ doctrinæ capitibus, cum B. Petro alijsq; Apostolis, cum Sede B. Petri, alijsq; Catholicæ Ecclesiæ Præpositis,*

AD CLEMENTEM PP. VIII.

positis, arctius Christo adhære-
re; Christi fidem à maioribus
acceptam studiosius comple-
cti; & Christo in sua Ecclesia
perpetuò præsentì, *omnibus sa-* Matth.
nè diebus, vsque ad consummationem ^{28.}
seculi) alacriter dicere: *Domine,* Ioan. 6.
ad quem ibimus? verba vitæ æternæ
habes. Verba porrò quæ dedit tibi Ioan. 17.
Pater, dedisti Apostolis tuis, & suc-
cessoribus eorum; & ipsi accepe-
runt, nosq; per verbum eorum credidi-
mus in te, vt omnes vnum simus. Hęc
hodie inter medios hæreticos
fortissimorum Catholicorum
vox, hic sensus est; his maxi-
mè modis Dei gloria, vtcum-
que tam multis, tã foedis tam
latè grassantibus hæresibus,
nobi-

EPISTOLA DEDICATORIA

nobilius ac splendidius eluxit.

Iam ad ipsos pios. & constantes Ecclesiæ Catholicæ filios vberimus etiam ex hodiernis hæresibus fructus accessit. Omnia quippe Catholicæ fidei dogmata, propter oblatrantes hæreticos in iurgium ac rixã vocata, & acrius defensa, & accuratius pertractata, & luculentiùs explicata, magnum sacrosanctæ Religionis nostræ decus, maiorem credentibus consolationem, maximum infirmis in fide robur attulerunt. De suorum temporum hæresibus B. Augustinus in hæreticorum pugnis exercitatissimus ita scribit: Nun-

quid

Enar. in
Psal. 54.

AD CLEMENTEM PP. VIII.

quid perfectè de Trinitate tractatum
est, antequam oblatrarent Ariani?
Nunquid perfectè de Pœnitentia tra-
ctatum est, antequam obsisterent No-
uatiani? Nunquid perfectè de baptis-
mate tractatum est, antequam contra-
dicerent foris positi rebaptizatores?
Idem de quamplurimis hodie
fidei dogmatibus, de tota Sa-
cramentorum doctrina, de to-
ta Iustificationis ac salutis hu-
manæ ratione, de tota Eccle-
siæ Dei potestate, autoritate,
natura verissimè dici potest,
perfectè de illis tractatū non
fuisse, donec tot hodie sectæ
ac sectarij ea dogmata in con-
trouersia ponerēt, donec obsi-
sterēt Lutherani, donec obla-
tra-

EPISTOLA DEDICATORIA

trarent Calviniste, donec contradicerent etiam nunc foris positi rebaptizatores. *Multa quippe ad Catholicam fidem pertinentia* (ait idem sapientissimus Doctor Augustinus) *dum hereticorum callida inquietudine exagitantur; ut aduersus eos defendi possint, & considerantur diligentius, & intelliguntur clarius, & instantius predicantur, & ab aduersario mota questio, discendi existit occasio.* Hic est ex parte multiplex ille & vberri- mus fructus, qui ex ipsis here- sibus ad veros Ecclesie filios redundat. Ad hunc fructum capessendum hortatur diligenter idem clarissimus Doctor.

De Ci-
uit. Dei
lib. 16. c.
3.

Lib. de
vera re-
lig. c. 8.

Vtatur, inquit, hoc diuinae prouidentiae

AD CLEMENTEM PP. VIII.

dentia beneficio, utamur hereticis,
non ut eorum approbemus errores, sed
ut Catholicam disciplinam aduersus
eorum insidias asserentes, vigilantio-
res & cautiores simus, etiamsi eos ad
salutem reuocare non possumus. In
hoc enim profuit, quod ad verum quæren-
dum carnales seu paruulos Catho-
licos, ad verum aperiendum spirituales
& exercitatos excitent. Cuius
ego cōsiliū sequutus, ut par-
uulus adhuc verum studiosè
quærebā, ita exercitator post-
ea factus ad verum aperi-
dum excitatus fui.

Cæterum quum horū tem-
porum sectarij, non ipsa tātum
orthodoxe fidei dogmata lon-
gis tractatibus ac disputationi-
bus

EPISTOLA DEDICATORIA

bus pænè innumeris graui-
 sunt infectati, suas vt demen-
 tissimas hereses apud indoctos
 atq; instabiles probabiles red-
 derent, sed & ipsas quoque
 diuinissimas Scripturas inte-
 gris & numerosis commenta-
 rijs foedissimè contaminarint;
 vt ex ipso Dei verbo (quo solo
 gloriari, suaque omnia firma-
 re videri volunt) profanas &
 impias opiniones suas stabili-
 rent, (quo hæreticæ corrupte-
 læ genere nec Augustini nec
 vlla alia hæctenus ætate sic in-
 festatam Ecclesiam fuisse, vl-
 lis maiorum monumentis ap-
 paret) ad istam fallaciam atque
 imposturam omnium maxi-
 mam

mam maximeq. noxiam aperiendam, ei que pro modulo meo occurrendum, animum iam dudum applicui. Nam & de hoc genere S. Augustinum ita scripsisse memini: *Hereticorum* ^{Epist.} *inquietudine, ut Scripturas vigilantius perscrutemur, unde, ne ouili Christi noceant, illis possit occurri, tanquam de somno ignauia nostra excitatur industria. Ita per multiplicem gratiam Saluatoris, etiam quod inimicus in perniciem machinatur, Deus conuertit in adiutorium.*

Scripturas igitur diuinas, maxime totius noui Testamenti, ab hæreticorum hodie indignissimis corruptelis sedulo perpurpare dum contendendo, (ut quod illi in perniciem

* *

ma-

EPISTOLA DEDICATORIA
machinati sunt, ego Dei be-
neficio in aliorum salutē con-
uertam, aduersus eorum ve-
nena salubria Antidota confi-
ciens) & huius operis primis
quidem lineis (Sacrosanctis
quatuor Euangelijs) superio-
ri anno euulgatis, Apostolica
scripta ordine aggredior; huius
partis prolixioris, quiq; fructus
(ni fallor) multò vberiores ad-
feret (certè difficultates mul-
tò plures & grauiores habet)
primos Tomos duos, veluti
gemellū foetū, ad Apostolicæ
Sedis tuæ (Beatiss. Pater) pe-
des deponere, grauisimòq. ac
supremo in terris iudicio tuo
sistere volui. Argumēti ipsius
indo-

indoles, tuęq. admirabilis pie-
 tatis celeberrima fama, istud
 à me qualecumque officium,
 efflagitare videbantur. Acta
 Apostolica, quæ B. Petri præ-
 decessoris S. tuæ in ædificāda
 Christi Ecclesia primas ope-
 ras, primas & felicissimas stru-
 cturas, prima certamina; B.
 quoque Pauli, qui pariter cum
 B. Petro Pōtificatus vestri vr-
 bem, suo illic fuso sanguine,
 suo relicto corpore, consecra-
 uit, primos similiter sudores,
 primas peregrinationes com-
 plectuntur; quæ vtriusque va-
 rias ac diuinissimas conciones
 commemorant; hoc in opere
 à varijs Nouatorum inquinā-
 *** 2 men-

EPISTOLA DEDICATORIA

mentis vindicata, Apostolicæ
 Sedi tuæ non ingrata fore exi-
 stimavi. Epistolâ verò Beatif-
 simi Pauli & nobilissimam &
 difficillimâ ad Rom. datam, in
 qua vna studiosissimè cōspur-
 cāda omnia hodie hæreticorū
 ingenia certatim laborauerūt,
 ab eorū spurcitijs & corrupte-
 lis studiosè ac diligenter assertâ
 atque expurgatam, S. tuæ Ro-
 manæ vr̄bis & orbis Pontifici
 summo veluti propriam di-
 care, pænè necessarium iudi-
 caui: certè æquum & consen-
 taneū esse nihil dubitavi. Est
 quidem omnibus Christianis
 Catholicis commune, non so-
 lum *epistolam ad Romanos in lectio-*
ne &

August.
 de vnit.
 Eccles.
 sap. 10.

ne & fide, sed etiam Ecclesiam Romanam in cōmuniōne tenere; quum prius tantum horū (si tamē & illud) hodie teneant hæretici, quod de suis olim Donatistis notavit August. V. autem B. sic utrūque hoc arctissimè tenet, ut non nisi in persona vestra utrūque teneatur. Neque enim vel epist. ad Roman. veram lectionē ac fidē tenet, qui præter Catholicæ & matricis Ecclesiæ vestræ sensum ac iudicium eam intelligit; nec Ecclesiæ Romanæ cōmuniōnem tenere potest, nisi qui cum S. V. communicat. Hanc igitur epistolæ ad Romanos, adeoque Actorum omnium.

** 3

Apo-

EPISTOLA DEDICATORIA

Apostolicorum, quatenus ea Lucas descripsit, ab hereticorum hodie corruptelis repurgationem meam Sedi V. Apostolicæ imprimis & ante omnia sisti oportere, ei que deberi, arbitratus sum.

Accessit ingentis stimuli loco Beatitud. V. non solum pro fide Catholica tuenda ac propaganda zelus & ardor Petri successore dignus, maximè aduersus hæreticos ac politicos magnates (qui sub pietatis larua rem suam agunt, Ecclesiæ hostes sunt) spiritus planè Apostolicus, & Paulo dignus, qui hominibus placere nesciuit, verùm etiam in Gentem nostram,

nostram, tot annis vnus or-
 thodoxæ fidei causa afflictissi-
 mam, paterna admodum &
 feruens dilectio; quorum il-
 lud omnes toto orbe Catholi-
 cos, istud me magis inter cæ-
 teros, in S. V. admirationem
 & cultum rapuit. Nec diffiteri
 aut dissimulare possum, ad hoc
 officij & obseruantia genus
 (si tamen obseruantia, nō præ-
 sumptio, istud est) ex eo quo-
 que capite impulsus me esse,
 quod & piæ ac celebris me-
 moriæ Gul. Cardinalem Ala-
 num, & Audoënum Ludoui-
 cum Reuerendissimum Epi-
 scopum Cassanensem, summa
 pietate, prudentia, eruditione

EPISTOLA DEDICATORIA

præstantissimos viros, meos quoque amicos coniunctissimos, & veteres collegas Academicos, sic in precio habuerit, ut illum, dum viueret, intimè admodum ac tenerè dilexerit, huius superstitis operâ in Ecclesiasticis grauissimis negotijs, proprièque Episcopalibus, frequenter vtatur. Sperabam quippe, & horum quoque intuitu, hoc obseruantia meæ quaecumque testimonium Sanctitati tuæ nec absurdum videri posse, nec ingratum fore. Quod ut in optimam partem accipere, & pro sua clementia benignè complecti, suaque benedictione

AD CLEMENTEM PP. VIII.

Etione labores hosce meos ac
me clementer impertiri di-
gnetur, ad Beatitud. V. pedes
supplex rogo. Louanij, Cal.
Septembr. 1595.

Beatitud. V.

humillimus orator

Thomas Stapletonus.

